

Väntan

Det finns mycket man kan vänta på. Bättre tider, bättre väder, att någon ska höra av sig, att något ska börja, att något ska sluta, att saker ska bli annorlunda.

Vänta på att väntan ska ta slut kanske.

Kanske är väntan bra för karaktären. Kan man ju alltid försöka tänka när tiden tycks gå så långsamt och ingenting händer av allt det där man väntar på.

Ibland känns det mest tärande.

Ord 13:12 *Utdragen väntan tär på hjärtat, uppfylld önskan är ett livets träd.*

Jag tycker om träd. Det är något stabilt och tryggt över dem. De står stadigt rotade när stormen rasar. De talar om pånyttfödelse. Väntan är inte förgäves. Det till synes livlösa spricker ut i grönska.

Träd har inte bråttom. De tar tid på sig.

Kanske är det så med väntan. En tid för växt och mognad.

Låt mig växa stilla som ett träd i skogen. Gör mig i det lilla för det stora mogen.

Så kan man sitta på bänken under trädet och vänta en stund till.